

WWF Denmark

Tel: +45 35 36 36 35

Fax: +45 35 24 78 68

www.wwf.dk

wwf@wwf.dk

Ryesgade 3 F
2200 København N.
Denmark

**EUROPAUDVALGET
(2. samling)**

Alm. del - bilag 256 (offentligt)

Europaudvalget

22-01-02

EUs fiskeripolitik (CFP) skal revideres i år. Denne revision er hårdt tiltrængt, idet de sidste mange års udvikling på fiskeriområdet har haft alvorlige konsekvenser for fiskebestandene og dermed også for fiskerierhvervet og forbrugerne: 40 ud af 60 af Nordøstatlantens kommercielle arter er kraftigt overfisket, den europæiske fiskeflåde har en overkapacitet på mindst 40%, samtidig med at EU støtter fiskeriet med 1,4 mia. euro om året. En fjerdedel af dette beløb går direkte til at øge kapaciteten.

WWF i Europa vil nu prøve at vende denne udvikling og sætter fokus på fiskeripolitikken for herigennem at påvirke EUs fiskeriministre til at gennemføre en ansvarlig og effektiv reform af den europæiske fiskeripolitik.

23. januar går startskuddet for den fælleseuropæiske kampagne "*Stop overfishing or fishing will be over*". Målet med vores indsats er at sikre en bæredygtig fiskeripolitik, der giver både fisk, fiskere og forbrugere bedre betingelser fremover. Vi vil arbejde for, at den fælleseuropæiske fiskeripolitik omfatter:

- Beskæring af overkapaciteten i Europa
- Bæredygtige og hensigtsmæssige subsidier
- Rimelige tredjepartsaftaler, der sikrer det land udenfor EU, som aftalen indgås med
- Tiltag, der skal sikre genopbygning af det marine miljø i europæiske farvande

Der findes mange aktører inden for fiskeriområdet, der har en interesse i, at der skabes et politisk fundament for et bæredygtigt fiskeri i Europa. Vores ønske er i det kommende år at samarbejde med de forskellige parter og nå frem til en fælles forståelse af, hvad et bæredygtigt fiskeri indebærer, og hvordan det gennemføres. I Danmark har vi allerede taget det første skridt og indledt en positiv dialog med Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening og Fødevareministeriet. Vi vil i den kommende tid tage kontakt til samtlige relevante samarbejdspartnere.

Hvis du er interesseret i yderligere informationer om vores tiltag, er du velkommen til at kontakte kommunikationschef Ida Thuesen telefon: 35 36 36 35, email: i.thuesen@wwf.dk.

Med venlig hilsen

Kim Carstensen

Generalsekretær WWF Verdensnaturfonden

Factsheet

*23 grunde til at reformere den
Europæiske Fiskeripolitik*

23 grunde til at reformere den europæiske fiskeripolitik

For mange fartøjer

1. Den europæiske fiskerikommissær Franz Fischler siger: "*Reaktionen på faldende bestande er at fiske mere intensivt. At fiske intensivt kræver øget kapacitet, hvilket gør, at bestandene falder yderligere. Den onde cirkel er ubæredygtig. Den skal brydes, ellers er der ingen fremtid for fiskerne*".
2. Den engelske premierminister Tony Blair indrømmer i oktober 2000, at "*Fiskeriflåderne er stadig 40% større, end oceanerne kan bære – alligevel tilføres der stadig omfattende subsidier!*"
3. I løbet af den fælleseuropæiske fiskeripolitiks første godt 20 år – fra 1970 til 1991 – steg den europæiske fiskeflådes samlede tonnage med 153 procent. I den samme periode steg motorkraften 4,2 gange (Porter, 1998).
4. For et årti siden vurderede Europa Kommissionens videnskabsfolk, at den europæiske flådes overkapacitet var på mindst 40%. I Kommissionens tredje nedskæringsprogram anbefalede den en stor kapacitetsnedskæring, men de nationale fiskeriministre ignorerede dette råd.
5. I perioden 1994-99 brugte EU 330,5 mio EURO på ophugningsstøtte. Men i samme periode nåede investeringerne i helt nye skibe op på 304 mio EURO. Herudover blev der brugt 157 mio EURO på at "modernisere" en flåde med overkapacitet.

For få fisk

6. Det Internationale Havundersøgelser Råd (ICES) vurderer, at antallet af gydemodne demersale fisk (fisk, der lever tæt ved bunden) faldt med 90% i perioden fra starten af 1970'erne til slutningen af 1990'erne. (citeret i CEC, 2001).
7. Unionen har modvilligt accepteret torskebestandens stadigt forværrede tilstand i Nordsøen. Det er de aktuelle fangstbegrænsninger bevis på. Det, der engang var EUs rigeste torskeressource, blev i perioden 1998 til 2001 pålagt at reducere den totale fangst fra 140.000 til 105.000 tons (CEC, 2001). Den britiske torskekvote er blevet reduceret til en tredjedel af 1995-niveauet – men det er alligevel ikke muligt for fiskerne at fiske kvoterne op.
8. Som bestandene skrumper ind og kapløbet om at finde fisken bliver mere og mere intenst, bliver flere og flere undermålere fanget. Hvis fiskene er for små til at blive solgt eller under mindstemålet, bliver de smidt væk. Det betyder reelt, at mange fisk bliver fanget, før de bliver gydemodne og dermed får chancen for at reproducere sig selv. I det Tyrrenske Hav mellem Italien og

Korsika bliver en tredjedel af kulmule- og næsten 40% af torskefangsten kasseret som dødt udsmid (Sartor et al, 1999).

9. EU-fiskeriministre, der tvivler på overfiskeriets ødelæggende følger, skulle besøge Newfoundland i det østlige Canada. Her var engang verdens rigeste torskefiskeri. Gennem 1980'erne advarede eksperterne igen og igen om, at bestanden var ved at kollapse. Politikerne og fiskerne ignorerede advarslerne. I 1992 skete det utænkelige – torsken blev erklæret 'kommercielt uddød'. Ligheden mellem situationen ved Newfoundland og i Nordsøen er slående.
10. FNs fødevarerorganisation, FAO, advarede i 1998 politikere og fiskere mod at ignorere den videnskabelige rådgivning. "De indgåede totale fangstmængder (TAC) – introduceret i 1989 - overgik konsekvent de anbefalinger, som ICES fremførte og er endvidere blevet overgået yderligere i faktisk fangstmængde. Da ICES i 1993 anbefalede et torskestop, blev den totale fangstmængde sat til 40.000 tons hvorefter den faktiske fangst blev anslået til at være ca. 100.000 tons" (FAO, 1998). Det samme skete i 2001: Selvom ICES anbefalede et stop, blev kvoten sat til 48.600 tons.

Ødelæggelse af havmiljøet

11. Konsekvenserne af den intensive trawlflådes tunge, slæbende redskaber kan sammenlignes med 'clear cut' skovrydninger. De ødelægger alt, hvad der står i vejen. Nogle områder af Barents Havet og Nordsøen pløjes på denne måde 3 – 4 gange om året.
12. I Nordsøen er der hvert år 550.000 tons dødt udsmid – 2 mio tons fisk landes (ICES 1994).
13. Den Europæiske Union har forpligtet sig til at integrere miljømæssige hensyn i EU-lovgivningen. I Grønbogen indrømmer Kommissionen, at den fælleseuropæiske fiskeripolitik har slået fejl på det område. "*Overkapaciteten i den europæiske fiskeflåde har medført overudnyttelse af de kommercielle målarter og betydet et uholdbart pres på andre arter og på havmiljøet og fiskenes habitater*". Grønbogen lover, at miljømæssige hensyn skal tages mere alvorligt i fremtidens fiskeripolitik. (CEC, 2001).
14. Akvakultur (havbrug) kræver store mængder af føde i form af foderpiller fremstillet af småfisk såsom ansjoser og tobis. Undersøgelser har påvist, at der skal bruges op til 5 kg havfisk for at opdrætte 1 kg laks. Det vurderes, at i 1990 blev 25% af Nordsøens primærproduktion i form af planktonalger omdannet til føde til produktion af 130.000 tons norsk laks (WWF 1998).
15. I sin Grønbog indrømmer EU Kommissionen, at "*nogle fiskeriaftaler giver ikke nok garantier for beskyttelsen af det mindre kystfiskeri*" (CEC 2001). Dette er i modstrid med EU-traktaten, der netop søger at integrere hensynet til bæredygtig udvikling i alle politiske emner – herunder altså også fiskeriet.
16. I henhold til Verdensbanken er det kun 5% af fiskerisubsidierne, der har et positivt miljømæssigt mål (Verdensbanken, 1998). Langt størsteparten af

subsidiernes har en direkte negativ effekt på fiskebestandene og på de marine økosystemer.

Udviklingslande lades i stikken

17. Udviklingslandene er ude af stand til at konkurrere med EUs fiskeriflåde, som modtager store subsidier. Eksempelvis bliver halvdelen af driftsmidlerne for de store EU-rejetrawlere, der fisker ud for Guinea Bissau ved Vestafrika, betalt af EUs skatteborgere.
18. *"Der er en vedvarende bekymring blandt Europas fiskere over, at de nationale kontrolprocedurer varierer kraftigt fra land til land. Det er ligeledes bekymrende, at der gøres forskel på lokale og besøgende fartøjer"* (Den fælleseuropæiske fiskeripolitik's fremtid, Den skotske fiskeriforening).

Hundredtusinder af arbejdspladser på spil

19. Ud fra en økonomisk betragtning giver subsidier ingen mening. Efterhånden som fiskene bliver sjældnere og vanskeligere at fange, må fiskeren arbejde hårdere for at fange færre fisk. I en rationelt drevet virksomhed ville den slags faldende udbytter medføre faldende investeringer og nedsættelse af kapaciteten.
20. Beskyttelsen af arbejdspladser er ofte blevet brugt som argument for ikke at gøre noget ved overkapaciteten i den europæiske fiskeflåde. Men det er ikke lykkedes for den fælles fiskeripolitik (CFP'en) at bevare jobs - tværtimod. Mellem 1990 og 1997 er antallet af fiskere i EU faldet med 60.000 svarende til en reduktion på 13% (CEC 2001).
21. Fra Canada har man et soleklart eksempel på, hvad der sker med fiskersamfund, når en fiskebestand bliver udryddet. I begyndelsen af 1990'erne var omkring 110.000 mennesker beskæftiget i fiskeriet og i fiskeindustrien. Da torskebestanden kollapsede i 1992, blev omkring 30.000 mennesker arbejdsløse, heraf ca. 10.000 fiskere (Kurlansky 1997).
22. Den britiske regering fælder en hård dom over den fejlslagne CFP: *"CFP'en fejler fortsat i at opnå sine mål. Den er ikke i stand til at skaffe et tilfredsstillende livsgrundlag for mange fiskere, og samtidig er den ikke i stand til at bevare fiskebestandene for den nuværende og for de fremtidige generationer."* (UK regeringens svar på Kommissionens Grønbog om CFP'ens revision.)
23. *"Mange fiskere føler sig ikke tilstrækkeligt involveret i vigtige aspekter af den fælleseuropæiske fiskeripolitik... en fortsættelse af de eksisterende procedurer vil uden tvivl føre til øget mistillid og skepticisme. Reformen af fiskeripolitikken kan kun lykkes, hvis fiskerne føler, at fiskeripolitikken tager højde for deres interesser, synspunkter og erfaring"* (EUs Grønbog om den fælleseuropæiske fiskeripolitik's fremtid, marts 2001).

